

Hyvä Suomalainen

Oletko ihmetellyt suomalaisen yhteiskunnan kaksijakoista olotilaa. Toisaalta kun katsoo ikkunasta ulos tai tarkkailee tapahtumia ostarilla, mitään todellista hätää ei ole näkyvissä. Ja kuitenkin, mielen tasolla, on merkillisen ristiriitaisia tunteita, joille ei löydy välitöntä selitystä.

Terveyttämme uhkaa uudet sairaudet ja terveydenhuoltomme on ajettu kummallisesti vararikon partaalle. Lakeja säädetään, mutta useimmiten vain rajoittamaan elämistämme. Veroeuroja tuntuu riittävän kaikille muille, paitsi itsellemme. Meidän pelkkä olemassaolo ja elannon hankkiminen tuntuu uhkaavan tuhota koko muun elollisen luonnon.

Ja erityisesti on kysyttävä, että mitä tapahtui koronapandemian aikana ja johdosta. Pandemian alussa se oli tappamassa meidät kaikki, mutta lieveni sitten flunssan tasolle. Minne katosivat sadat koronavirusvariantit? Uutisten mukaan, joku niistä oli erikoistunut tarttumaan esimerkiksi vain yökerhoissa. Miksi kuolleisuus alkoi kasvamaan jyrkästi juuri rokottamisen jälkeen? Sattumaako?

Ihmetteleviin johtopäätöksiin päätyy helposti seuraamalla kriittisesti vain tuttuja valtakunnallisia uutislähteitä. Jos seuraat niin sanottuja vaihtoehtomedioita, muitakin kuin suomalaisia, olet todennäköisesti saanut varsin toisenlaisen tilannekuvan Suomen ja maailman tilasta.

Ulkopolitiikan keskeinen sanoma ennen 90-lukua kuului: olemme neutraali maa, jolla on erittäin hyvät suhteet kaikkiin naapurivaltoihin ja kannatamme kaupankäyntiä, rauhan rakentamista ja yhteistyötä kaikin mahdollisin keinoin kaikkialla maailmassa.

Tämän doktriinin alla tehtiin tuhansia rauhanneuvotteluita, yhteistyösopimuksia, tullisopimuksia, yhteisiä projekteja ja seminaareja milloin mistäkin ylevästä asiasta.

Silti, aivan käsittämättömästi, sotiminen tuntuu aina vain nostavan päätään. Ahdistavan aina! Kaikki maat yrittävätkin, koko ajan, rakentaa uskottavia ”puolustusvoimia”.

Nykytilanteen ja lähimenneisyyden ristiriidat ovat käsittämättömiä. Mitä pitäisi tehdä ja miten?

Oikean toiminnan ohjeet tulevat aina sydämmestä. Jos rakas lapsi on hukkumaisillaan, ryntäät pelastamaan hänet mitään miettimättä, pelkäämättä. Pelkkää sähkökkää toimintaa. Sinä vain teet mitä pitää.

Isänmaan ja suomalaisuuden pelastamiseksi tarvitaan juuri tuollaisia sydämmestä kumpuavia toimintaohjeita. Miehet kuuntelivat noita ohjeita, tuhansia kertoja, rintamilla. Kaveria ei jätetä tilanteet vaativat sydämmestä kumpuavaa pelotonta toimintaa. Nuo uhraukset ja niiden opetukset eivät saa jäädä unholaan. Jo moraalinen vaaliminen vaatii sitä. Jos kriiseistä selviämisen tarinat ja tapahtumat unohdetaan tai vesitetään, historian kirjoituksesta tulee täysin arvotonta ja valehtelevaa propagandaa. Juuri tätä tapahtuu parhaillaankin aivan silmiemme edessä.

90-luvulla kaikki aikaisemmat politiikkaan ja talouteen liittyvät linjaukset alkoivat kääntyä itsenäisestä rauhanpolitiikasta jyrkässä kulmassa kohti globaalia epäitsenäisyyttä. Suomalaisille aiheutettiin ennennäkemättömän syvä, ihmishenkiä vaatinut lama.

